

hecetaşları

aylık şiir dergisi

135.on5mayıs2026

hecetasları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarları

kapak fotoğrafı
sait ışık

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş
0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

12. yıl. 135. sayı 15 Mayıs 2026

ISSN 2149-4509. (e-dergi)

Ahmet Efe

Yavru Kuşa Ağıt / 3

Recep Şen

Hesap / 4

Dursun Kepçeoğlu

Saçların / 5

Ekrem Kaftan

Tevhid / 6

Yunus Kara

Seni Sevdiğimi Şiire Yazdım / 7

Ramin Əhmədoğlu

Tamaşacı / 8

Osman Fermanoğlu

Bir Səhər Bax / 9

Ali Havan

Mülteci / 10

Kadir Pürlü

Yaralı / 11

Mustafa Işık

Kırmızı Gül / 12

Dədə Katip

Tamaşa / 13

İbrahim Sağır

Yaktın Beni Dilârâ / 14

Yakup Gümüş

İnsan-ı Kâmil Olmak / 16

Aslan Avşarbey

Şahsemen / 17

Adem Oğuz

İkrar / 18

Memik Kömekçi

Divane / 19

İlqar Cəmil

Hayıf / 20

Murat Çolak

Ayla Öğretmenin Elleri / 21

Tayyib Atmaca

Ruh Yarası / 22

Tacettin Şimşek

Mahcup ve Melül / 23

Fatih Kandemir

Değişmiyor / 24

■ Ahmet Efe

Yavru Kuşa Ağıt

“A dostum, sabah oldu, perdeleri aç!” dedi
“Hâl-i pür melâlini ortalığa saç!” dedi

“Şimdi kimse dinlemez ahdini, fermânını,
Baksana yere düşmüş başındaki taç!” dedi

“Tabibânı getirsem dahi kalır çâresiz
Kara sevda ehline bulunmaz ilaç!” dedi...

“Yuvadan yere düşmüş bir yavru kuş gibisin
Kalakaldın öylece himmete muhtaç!” dedi

“Virâneye dönüşmüş n’eyleyim cümle yurdun,
Gayrı burda durulmaz, bu diyardan kaç!” dedi...

“Boş yere hiç bekleme yağacak yağmurları,
Bir ot dahi yetişmez, toprağın kıraç!” dedi...

“Gördüm ki çok zamandır gezersin gurbet ilde
İş bu yüzden ağarmış başındaki saç!” dedi

“Bir kez olsun karşıma çıkıp da gülse’ dersin
“Öz cânını yârine verdin mi ki baç!” dedi...

“Bu sevdanın çölünde insan çabuk yaşlanır
Yetmişinde var mısın, senin yaşın kaç?” dedi

Ahmed’im kibre düşüp nefsine verme pâye,
“Sen kolay mı sanırsın bir gönle miraç!” dedi...

■ Recep Şen

Hesap

Gün biterken ufkumda benimle akşamlayan
Hüzünler hevengini nereden bileceksin?
Şehre gece çökünce yüreğime damlayan
Efkârımın cengini nereden bileceksin?

Sözün kar fırtınası nefesin zemheridir
Savrulan şu küllerim bir aşkın mahşeridir
Dilimde yetim sükût hasretin eseridir
Bu sızının dengini nereden bileceksin?

Kuytu tenha köşemde siyahlara büründüm
Ruhumun aynasında parça parça göründüm
En nihayet kapıda diz çökerek süründüm
Sinemdeki yangını nereden bileceksin?

Ne ışık var ne bir ses senin beni terkinde
Çırpınma ezilirsin hırslarının çarkında
Akıp gitme ruhunun o bulanık arkında
Duygumun ahengini nereden bileceksin?

Yıktın madem köprüyü kalsın bu hesap böyle
Gönlüne perde olur denediğin her hile
Kendi renginden başka ne gördün onu söyle
Gözyaşımın rengini nereden bileceksin?

■ Dursun Kepçeoğlu

Saçların

Ekrem Kılıç dostum ve Ozan Arif'ten ilhamla

Tarayıp örmeye etme acele
Korkarım teline bir zarar gele
Olduđu haliyle göğsüme bele
Böyle de içime siner saçların

Zülüflerin yele sen doru kısrak
Topuđa deđsinler toplama bırak
Boşuna bağlama bilmez dur durak
Gerdandan aşığı iner saçların

Andırır yaylanın coşkun selini
Çatlatır hasetten kızı gelini
Taht-ı revan edip kavak yelini
Sultan Süleyman'ca biner saçların

Tahammül mülküne destursuz daldı
Elinin erdiği her şeyi aldı
Sayı sormaz neyin vardı ne kaldı
Kapıp gitti biner biner saçların

Bilir ki kendisi hepsinden üstün
Ak gerdana dalıp benlere her gün
Naz u işve konusunda üç öğün
Ya ders verir ya seminer saçların

Her tel için bin bir hayal kurulur
Gâh coşulur gâh coşmaktan yorulur
Baş sineye yaslanınca durulur
Fırtına ise de diner saçların

■ Ekrem Kaftan

Tevhid

Yâ İlâhî birliğindir kâinâtın kesreti
Hepsi birden haykırırlar gizli cehrî vahdeti

Dillerinden yalnız ismin yükselir tâ arşa dek
İstemezler bir an olsun nûr-ı aşktan hicreti

Hep duyarsın kullarından zikri herdem âşikâr
Arzularlar secdelerden kalkmadan hiç rahmeti

Beş vakitten tek murâdın nûr-ı tevhiddir senin
Zikredenler hissederler ism-i âzâm hayreti

İsm-i hâssın elbet Allah yalnız Allah'tır senin
Cümle mahlûk istemekten hiç yorulmaz cenneti

Ehl-i tevhîd nîçin azdır, hem kalîldir bilsem âh
Kalblerinden hiç geçirmez bir garîb kul minneti

Affolunmaz şirk koşanlar en büyük zulmet budur
Cümle müşrik yevm-i mahşer anlar elbet dehşeti

Âsumânın pek müzeyyen pek lâtifdir gözlere
Cümle yıldız dâr-ı dünyâ ehlinin aşk ücreti

Mümkün olmaz kudretinden bahsedip *Kâfi* demek
Öyle sonsuz bînihâyet ism-i Sübhân kudreti

fâilâtün / fâilâtün / fâilâtün / fâilün
- v - - / - v - - / - v - - / - v -

■ Yunus Kara

Seni Sevdiğimi Şiire Yazdım

Yazmak söylemekten daha kolaydı,
Seni sevdiğimi şiire yazdım.
Madem kader beni şairden saydı,
Seni sevdiğimi şiire yazdım.

Seni görmek için düşte rüyada,
Ruhum secdededir gönlüm duada,
Tahir'in Zühre'ye küstüğü çağda,
Seni sevdiğimi şiire yazdım.

Aşk adlı sultana bir garip kuldum,
Aşkla dalgalandım aşkla duruldum,
Vezin ezberledim kafiye buldum,
Seni sevdiğimi şiire yazdım.

Zaman saçlarıyla ruhumu sardı,
Mısra mısra bakan gözlerin vardı,
Işığımız bile şiir kokardı,
Seni sevdiğimi şiire yazdım.

Hayatımı bölüp on bir heceye,
Biraz güne kattım biraz geceye,
Olur da bir gün okursun diye,
Seni sevdiğimi şiire yazdım.

■ Ramin Əhmədov

Tamaşaçı

Bu gecə yuxuma gəlmişdin mənim
Bu gecə ömrümdə ən xoş gecəydi
Elə xoşbəxt idim ay ömrüm, günüm
Kâş, bütün həyatım belə keçəydi

Üzündə təbəssüm, qəlbində sevinc
Gülərək qaçırdın hey sağa, sola
Doğrudan da adam dayanarmı dinc
Ətrafda bu qədər gözəllik ola

Başının üstündə dövr edən mələk
Səni pis gözlərdən sanki qorurdu
Saçını darayan xəfif bir külək
Sənin gəlişinə büsat qururdu

Hardasa bir bülbül ahəstə dinib
Nəğmələr qoşurdu həvəslə yenə
Bir dəstə kəpənək çəmənə enib
Çələng toxuyurdu çiçəkdən sənə

Göy də sevinirdi elə bil yer də
Səmadan torpağa sevinc yağdı
Boynunu qaldırıb bənövşələr də
Həsədlə gəzdüyün yola baxırdı

Alıb aparmışdı bu yuxu məni
Yarımqıq oyanmaq bəlkə də günah
Orda şən, gülürüz görüncə səni
İnan, istəmirdim açılısın sabah

Nə həsrət çəkirdim ah, necə bilsən
Sənli yuxuların çoxdan acıydım
Bu "ağ-qara filmin" baş rolunda sən
Mən isə yeganə tamaşaçıydım

■ Osman Fermanoğlu

Bir Səhər Bax

İnciyərək gedib gendən baxanım
Bir səhər bax, bir günorta, bir axşam
Gün gəzəndə leysan-leysan yağanım
Bir səhər yağ, bir günorta, bir axşam.

Sən gedəli məni yenir ocağım
Tüstülənir, yanır-sönür ocağım
Qalamırsan külə dönür ocağım
Bir səhər yax, bir günorta, bir axşam.

Bu aləmdə baxan olmaz fağıra
Sənsiz məni quyudan kim çıxara?
İş düz gedər sən çıxanda uğura
Bir səhər çıx, bir günorta, bir axşam.

Sıxar məni uzaqlığın tilsimi
Tale belə sınımasın heç kimi
Bulaq olub, çalxalan da eşq kimi
Bir səhər ax, bir günorta, bir axşam.

Osman, düşüb Tanrının xoş vaxtına
Yazan yazıb gözəlliyi baxtına
Yer sənindi könlümdəki taxtına
Bir səhər qalx, bir günorta, bir axşam.

■ **Ali Havan**

Mülteci

Kuşatılmış çevresi her tarafta korsanlık
Ne bulutlarda bir yük ne göklerde ebabil
Namluların ucunda can veriyor insanlık
Ölüm kokan bu çağa saltanat kurmuş Kabil

Yüreğine dert işler hayat keder tığıyla
İçinde feryat kopar buz tutar gülüşleri
Suda batar hayaller acının çılgılığıyla
Sessiz yaşayanların seslidir ölüşleri

Katilleri yaftalar bir yabancısıdır artık
Hayata tutunamaz kendi öz bucağında
Yangının ortasında dinmez sancısıdır artık
Kıyameti yaşarlar ölümün kucaklarında

Ne güneş vakitlidir ne bahar çiçeklenir
Yokluğun her türlü taşıyır ceplerinde
Dehşetin kapısında felaketler beklenir
Bu puslu coğrafyanın herhangi bir yerinde

■ Kadir Pürlü

Yaralı

Allı turnam gökyüzünde
Gezer yaralı yaralı
Hasret var iki gözünde
Süzer yaralı yaralı

Terk eylemiş ellerini
Lal eylemiş dillerini
Kalem etmiş tellerini
Yazar yaralı yaralı

Dostuna vermiş varını
Düşünmez dünü yarını
Yumak yumak efkârını
Çözer yaralı yaralı

Ayrılamaz kederinden
Derdi var derin yerinden
Pirlioğlu'm ta derinden
Sezer yaralı yaralı

■ Mustafa Işık

Kırmızı Gül

Kıpkızıl gülüm sensin
ben inleyen bülbülüm
şehid-i aşkın oldum
öldürmez beni ölüm

Göz ucuyla süzersin
meclisin mumu söner
bakışın aktan kara
gülüşün candır zalim

Nuru siyah saçların
tutsak kılar âşığı
lütfedip selamına
lâl ü ebkendir dilim

Sen aydan da güzelsin
dil burcundan parıldar,
lebden buse ç/almaya
uzanmaz sana elim

Güle vurgun bülbüle
bir gülistan gerektir,
iki cihan vuslata
oluver dil-sitanım.

■ Dədə Katib

Tamaşa

Beş gün yaz-bahara aldanan insan,
Yazın getsə, qışındadı tamaşa.
Məğrur olub quruluqda at qovan,
Bataqlara düşəndədi tamaşa.

Zaman dönər, hər vaxt bu gün olammaz,
Qocalığa Loğman çarə bulammaz,
Sinnin keçər, qan damarda dolanmaz,
Ayaqların şişəndədi tamaşa.

Güvənmə gücünə, bükülər belin,
Tükənər ayların, qurtarar ilin,
Tökülər dişlərin, düz deməz dilin,
Pəltək vurub çaşandadı tamaşa.

Dədə Katib, gülüstanın solanda,
Haqq sahibi əmanətin alanda,
Cansız cəsəd torpaq altda qalanda,
Yerqurdları deşəndədi, tamaşa.

■ İbrahim Sağır

Yaktın Beni Dilârâ

Bu aşkın kahrından bizar değilim, şâdım,
Varmasa da o yârin kapısına feryadım.

Bir mezara seslensem makes bulurdu sesim
Yetmedi o cânâna ne yazık ki nefesim.

Gamlı gecelerimin en nadide süsüydü,
Bitmek bilmez aşkımın kar beyaz örtüsüydü.

Yeni bir dünya kurdum hayal coğrafyasından,
Su verdim bahtsızlara sevdamızın tasından.

Her şey oydu gözümde, her şey ona mecburdu,
Müstevli edasıyla kalbe tahtını kurdu.

Gölgesine sığındım, insafına dayandım,
Hiç farkına varmadan aşkın narına yandım.

Bir bedende iki ruh yan yana yaşıyordu,
Birisi buz dağıydı, biri kıpkızıl kordu.

Aylarca bu iki zıt hadiseyi yaşadım,
O güzelin uğruna bu dünyayı boşadım.

Bu nasıl kalp ya Rabbi taştan daha pek çıktı,
Bir "hayır" darbesiyle emellerimi yıktı.

Öksüz bir hatıraya döndü tertemiz aşkım,
Bir enkazdan farksızdır şimdi bu gönül köşküm.

Aylarca can evime bir bıçak gibi girdi,
Bütün güzelliğiyle hep çevremde belirdi.

Buluttan haber sordum, seherle selam saldım,
Gökyüzünden Zühre'yi onun adına çaldım.

Zühre yıldızı diye seni seçtim Dilârâ,
Sinemde şerha şerha kanar binlerce yara.

O kadar çok sevdim ki tarife gücüm yetmez,
Lütfün yerine varsın kahrın olsun fark etmez.

Bir kere seviyorum diyemedin, demedin,
Ben seni istedikçe, sen beni istemedin.

Bu nasıl bir talih ki, sana bağladı kader,
Kalbim, ruhum, bedenim uğruna oldu heder.

Esiriydi varlığım o tatlı bakışının,
Tufanını estirdi son ayrılık kışının.

Şimdi yollara bakıp solacak gözbebeğim,
Ağlayacak her gece zayi olan emeğim.

İçimi zehir gibi yakacak hatırası,
Sonunda geldi işte ayrılığın sırası.

Artık özlemeyeceğim çiçekli baharları,
Dağıtacak saçımı ayrılık rüzgârları.

Lâkin aşkını yine saklayıp duracağım,
Uzak ihtimallerden hayaller kuracağım.

Yetim koyup gitse de ben hep onu beklerim,
Yollarına taş olur sızlayan kemiklerim.

Ben sevda yollarının bir garip yolcusuyum,
Ölesiye sevmenin muzdarip yolcusuyum.

Yılların ardı sıra peşinde olacağım,
Aşkının gül zârında sararıp solacağım.

İçimde hatıralar durdukça dilim dilim,
Çürüyecek elimde şu buruşuk mendilim.

Bir mezara seslensem mâkes bulurdu sesim,
O cânâna yetmedi ne yazık ki nefesim.

■ Yakup Gümüş

İnsan-ı Kâmil Olmak

Çile tekkesinde sabır virdini
Çekersen insan-ı kâmil olursun.
Takva ipi ile haya örtünü
Dikersen insan-ı kâmil olursun.

Bol kepçe verirsen sen arpasını
Şaha kaldırırsın benlik atını
Nefs-i emmareye dâr ağacını
Çekersen insan-ı kâmil olursun.

Kanat çırpmaq varken mana göğüne
Konan ziyandadır şirk çöplüğüne
Tevhid tohumunu kalp zeminine
Ekersen insan-ı kâmil olursun.

Aksa gürül gürül vahdet ırmağı
Gark eyler yeşile çorak toprağı
Küfrün tortusuna iman kaynağı
Dökersen insan-ı kâmil olursun

Feyz alan Nebi'nin gül nefesinden
Dünya'ya bir daha gelir yeniden
Hayata İslam'ın penceresinden
Bakarsan insan-ı kâmil olursun.

İnsan bu elbette var kusurları
Yunus'ça bakarak hoş gör onları
Aşkın önündeki tüm duvarları
Yıkarsan insan-ı kâmil olursun.

Şahsenem

Seni yaratmaya karar verince
Çağırılmış meleği yaz demiş Tanrı
Kaç güzel doğmuşsa bu kızıdan önce
Hepsinin üstünü çiz demiş Tanrı

Yakışan ne varsa cism-i insana
Cömertçe bahşetmiş hepsini sana
Sonra haber salıp bütün cihana
Geliyor en güzel kız demiş Tanrı

Dünya'yı emrine bir saray vermiş
Kırpikten oklarla iki yay vermiş
Çehre niyetine dolunay vermiş
Ve o dolunaya yüz demiş Tanrı

Mazhar kılıp seni iltifatına
Nişan saymış mutlak saltanatına
Bir çift güneş koyup kaşın altına
Bundan sonra bunlar göz demiş Tanrı

Saçındaki teli periden almış
İki narin eli huriden almış
Dudaktaki balı arıdan almış
Yanaklar mütemmim cüz demiş Tanrı

İmrenerek baksın gelini kızı
Görenin gönlüne düşsün bir sızı
İnciye çevirip ayı yıldızı
Ağzına diş diye diz demiş Tanrı

Selvi boy göklerde süzülen Hüma
Endamın aslanı döndürsün muma
Sevene zulmetmek haramdır ama
Sana helal olsun naz demiş Tanrı

Verip zarafetin şahikasını
Halk etmiş arzın son harikasını
Leyla'nın Şirin'in fiyakasını
Şöyle bir görün de boz demiş Tanrı

Aldırma yüksekten uçan olursa
Kendince önüne geçen olursa
Kâinat güzeli seçen olursa
Birincilik senin söz demiş Tanrı

Şaşırp kalırlar muska yazarlar
Üzerlik yakanlar büyü bozanlar
Lal olur şairler susar ozanlar
Çözülmez sendeki giz demiş Tanrı

Tasvir görevini *Mülkî*'ye yıkıp
Çekilmiş kenara âlemi yakıp
Ve şaheserine son bir kez bakıp
Ne verdimse sana az demiş Tanrı

■ Adem Oğuz

İkrar

Ben arif tanırdım bendeki beni,
İçimdeki bu ben hal bilmez imiş.
Ben zarif sanırdım dündeki beni,
Meğer dündeki ben yol bilmez imiş.

Aşkım beni mecnun etti duramam,
Düşünür taşınır hüküm veremem,
Ele ne diyeyim yâre soramam,
Her gün ikrarımı dil bilmez imiş.

Yolunu gözlerim baharda yazda,
Ateşlerde yandım nice ayazda,
Gâhî kelim ile gâh ise sazda,
Gelen ilhamımı tel bilmez imiş.

“Günahkârsın” deyip vururlar nişan,
Ne salık verirler ne servet ne şan,
Çarmıha gererler gönlüm perişan,
Artık maksadımı kul bilmez imiş.

Şeyranî’yi azat eder yaşarım,
Seher vakti eser yola düşerim,
Hüsnü cemalini görür şaşarım,
Lakin muradımı gül bilmez imiş.

■ Memik Kömekçi

Divane

Gâhî dertli gâhî sarhoş
Ayılmaz hiç başım benim
Gamet eğri, adım bir hoş
Bilinmez ki yaşım benim

Dağda bayırda uçarım
Kırlarda çiçek açarım
Sevgi merhamet saçarım
Misk ü amber aşım benim

Tohumla toprak karışır
Arıyla böcek yarışır
Kurt ile kuzu barışır
Hep güzellik düşüm benim

Kavak yeğın kavlak olur
Bayırda nem saylak olur
Ot bürünür avlak olur
Dosta siper düşüm benim

Bu cihanda düldül ile
Gül dalında bülbül ile
Tam noktayı virgül ile
Muhabbettir işim benim

Kimdir pir ya kim pervane
İçim yanar döne döne
Köşkeroğlu hep divane
Bulunmaz ki eşim benim

■ İlqar Cəmil

Hayıf

Gözlədim yolunu gəlib çıxmadın,
Gözləri yollarda qalana hayıf,
Başım üstə şimşək kimi çaxmadın,
Sözünü tutmayan yalana hayıf.

Qəm sazı çalırım neçə illərdi,
Hicran bağçasında solan güllərdi,
Gözümdən qanyaşı axan sellərdi,
Buludtək içindən dolana hayıf.

Fikirini çəkməkdən qalmadı halım,
Bilmirəm mən harda xəyala dalım?
İtiyim itibdir, de hardan alım?
Bəyaz zülflərini yolana hayıf.

Şah qamətim sındı, öz butağından,
Gür bulaq qurudu, öz yatağından,
Rəsmi şölə saçır öz otağından,
Baxıram, gül tək solana hayıf.

Çəkib getdin, nisgil qalana yazıq,
Qəm üstə sızlayan, həzin avazıq,
Bizi yetim qoydun, tək qaldıq, azıq,
Xatirəni yada salana hayıf.

Hər zaman baş idin, vicudumda baş,
Yerin ürəyimdə, qalib yeri boş,
Vaxtsiz itirmişik, əsl bir qardaş,
Səni axtarana, bulana hayıf.

■ **Murat olak**

Ayla Öğretmenin Elleri

Dokuzu sildim defterden, boşluğu dolmaz gider,
Bir noksan ki, bin yıl geçse şifa bulmaz keder!

Ayla'nın göğsünde mermi, kalbinde binbir yara,
Bu leke, bu utanç, silinmez alından kara!

Furkan, Bayram, Belinay; sustu çocuksu diller,
Zeynep, Şuranur, Kerem; kırıldı körpe dallar.

Adnan, Yusuf, Kağan, Yılmaz Efe ve Almila,
Şimdi uyuyorlar masumca Maraş toprağında!

Ne kapıyı kıran düşman, ne bombayla gelen terör,
Kendi nefsimizdir ölen hem sağır hem de kör!

Ayla'nın mermer eli, yavrulara sur oldu,
Merhametli kalkanı ruhumuza kor oldu.

Hakk'a uzak olunca çöktü kutsal vasiyet,
İşıksız kaldı kalem, ko-ptu küçük kıyamet!

Acı derya, boyun bükük, mahcubiyet derin,
İsimleri zikirdir; unutmak, işi kâfirin!

Maraş giysin karaları, görülmesin bu rüya,
Toprak bizleri gömsün, bitsin bu sahte dünya!

Onlar "O" nun katında, en emniyetli yerde,
Bizde sönmez yangınlar, her nefes her seherde

■ Tayyib Atmaca

Ruh Yarası

Tacettin Şimşek'e

Ruhumdaki yaradan kan sızmaya başladı
Başımı omuzuna yaslamak istiyorum
İkide bir tekleyen kalbimden haberin yok
Sana nasıl muhtacım ne zaman geleceksin

Elinde bir telefon sağda solda gezersin
Ne zamandır sesini akıtmayı unuttun
Ateş yaktım dumanı asumana kapladı
Turnalarla saldığım selam ulaşmadı mı?

Havalar çok bulutlu görüntülü arama
Sesime şimşek çakar yağmur düşer yüzüme
Birlikte ıslanırız nisan ayı geçmeden
Toprağımız çatladı ne zaman süreceğiz?

■ Tacettin Şimşek

Mahcup ve Melül

Tayyib Atmaca'ya

Bağrına külünk vurdu bütün sitem okların
Kendimi savunamam hangi dizeyi koŐsam
Kalbimi nakledeyim tekleyen kalbin için
Ruh yarana süreyim ruhumu merhem diye

Argaryalar yükleyip kuŐattı beni dünya
Bir dosta adanacak vaktim ve mecalim yok
Gökyüzüne bakmayı unuttum ne zamandır
Erimedi yıllardır sesimdeki kırağı

Karnemdeki notlarım baŐtan aŐađı kırık
Bütünlemeye kaldım vefa imtihanından
Bin bir özür çiçeđi iliŐtirdim bađrına
Mahcup melül bekliyor omzum yaslanman için

■ **Fatih Kandemir**

Değişmiyor

Gönlümün suları durgun olunca
Şiir değişmiyor söz değişmiyor
Aşka dargın meşke kırgın olunca
Mana değişmiyor öz değişmiyor

Ya seven yok ya ben sezemiyorum
Sevdamın resmini çizemiyorum
Yâr nasıl bir sırdır çözemiyorum
Gizem değişmiyor giz değişmiyor

Yürek intizarda yakındır afet
Var bu serzenişte gizli bir davet
Âdet değil midir buna icabet
İşve değişmiyor naz değişmiyor

Duydum ki güzele rağbet sevapmış
Kemahlı yâr sana söyle ne yapmış
Aşkî çağırmaktan teller harapmış
Nağme değişmiyor saz değişmiyor